

[Brusvang]

Jeg må også sige, at det skuffer mig, at statsministeren kunne bruge så stærkt et udtryk som demagog, og jeg venter egentlig, om ikke andet så i humoristisk form i hvert fald, en undskyldning fra statsministeren, fordi han tillod sig at stemple hr. Erhard Jakobsen som en demagog. Demagog, sagde statsministeren, en person, som puster enkeltsager urimeligt op, måske med stort talent. Ja men hvorfor har vi taget enkeltsager som radiosager og skolesager op? Fordi der på dette område sker noget, der er dødsensfarligt for vort samfund, og fordi der på dette område er tale om noget, som vi i dette ting har mulighed for at gøre en indsats for, modsat mange af de problemer, som regeringen taler om at den gerne vil løse, men som vi ved det næsten ikke ligger inden for det muliges grænse at løse. Derfor peger vi på det, der virkelig kan gøres, og det, som er farligt. Men jeg synes, det er urimeligt i den forbindelse at søge at nedgøre en politisk modstander ved at bruge udtryk som demagog. Det plejer ikke at være udtryk, som vi anvender i debatten socialdemokratiet og centrumdemokraterne imellem.

Jeg må sige, at det er slet ikke de toner, vi har hørt fra venstres repræsentanter i regeringen i dag. Jeg er lige ved at måtte drage den konklusion, at vi i dag har en regering med to partier, hvoraf det ene ser sort dér, hvor det andet ser hvidt, og hvoraf det ene hører noget som positivt, hvor det andet parti hører det som negativt. Det kan ikke være en rigtigt afbalanceret situation. Jeg tror, man bør få en større samklang dér.

Jeg må også anholde statsministerens slutbemærkning om, at oppositionen ikke i dag har været i stand til på et eneste punkt at fremlægge løsninger, som har været bedre end regeringens. Det er ikke oppositionens primære opgave at fremlægge løsninger, det er regeringens opgave. Det er regeringen, der sidder på hele apparatet, og som har samtlige tjenestemænd, regeringskontorer og eksperter til rådighed. Det er derfra, løsningsforslagene må komme, og så må det være oppositionens opgave at bearbejde dem.

Men jeg vil også gøre den bemærkning som afslutning på min reaktion over for statsministerens indlæg, at vi startede med at love denne regering fair play, ja, vi var et af de få partier, der ligefrem bød den velkommen, og selv om bemærkningerne fra stats-

ministeren i dag har været sårende, unødigt sårende, så skal der mere til, for at man slår det princip i stykker for CD, at vi ønsker at optræde med fair play over for regeringen.

En ganske kort bemærkning om forsvar. Jeg har konstateret med tilfredshed, at regeringen vil indlede de nye forsvarsforhandlinger i god tid, men jeg erindrer om, at det i den offentlige debat har været påvist, at der mangler flere tusinde mand i forsvaret, og at der mangler ca. 1½ mia kr. i, at det nuværende forsvarsforlig er overholdt.

Og så til sidst blot dette. Der har været flere ting i forbindelse med den nye regerings tiltrædelse og fremlæggelsen af dens regeringsgrundlag, der har skabt uro. Men det, der vel nok har skabt den største uro, er forslaget om værdistigningsafgiften eller – for nu at kalde barnet ved dets rette navn – den ekstra parcelhusskat. Her har ikke blot den manglende udformning, men også de manglende beregninger af virkningen skabt en meget stor usikkerhed. CD må på det skarpeste tage afstand fra de tanker, der her har været fremført. Særlig ubehageligt er det naturligtvis, at vi nu skal vente i månedsvis, inden vi får endelig besked, og at tingene først skal beslattes engang i det nye år. Men jeg erindrer dette ting om, at den tidligere minister, hr. Jens Kampmann, udtrykkeligt har sagt, at de beregninger, han har foretaget, har vist, at værdistigningsafgiften eller den ekstra parcelhusskat måske ikke med det samme, men i løbet af nogle få år ville give milliarder. Her må jeg sige til venstre som regeringsparti, at på dette punkt har venstre betalt en meget dyr pris for regeringstabureterne. Eller rettere: venstre har her accepteret at lade parcelhusfolket om nogle år betale en meget dyr pris for de taburetter, som man har givet venstre.

Gert Petersen (SF):

Det er da helt bedrøveligt, som regeringens kommende samarbejdspartnere og regeringen nu er oppe at toppes. Men jeg kan da godt sige trøstende til hr. Poul Schlüter, at i hvert fald finansministerens hukommelse er ikke så lang. Nu bebrejdede han SF, at vi har undladt at stemme for finanslovsforslaget, men det er ikke mere end 2 år siden, de konservative undlod at stemme for finanslovsforslaget, og det afholdt ikke regeringen fra få